

vendelſe, for derigjennem at komme fra diſſe Contracter; dette er en meget ſtærk Friſtelſe. Jeg tvivler vel ikke om, at Regjeringen vil være iſtand til at overvinde den; men det er dog en Friſtelſe, der ikke har liben Vægt, og ſom vi ikke bør udsætte den for. Den anden Friſtelſe ligger deri, at iſald Regjeringen ſtandsfer med Arbeidet, eſterat denne Lov er vedtagen, vilſe for det Førſte alle de Folk, der have Noget dermed at gjøre, og deres Antal er ikke ringe, blive utilfredſe; dernæſt vilſe alle de paagjældende Kjøbſtæder og deres nærmefte Omegn, der have Udfigt til at faae en behagelig Forbindelſe, ſige, at det er galt at ſtandsfe med Arbeidet, og ogsaa blive utilfredſe. Vi udsætte alſaa Regjeringen for i det Dieblil, den tager Beſlutning om at ſtandsfe, fordi der bør ſtandsfes ligeoverfor truende Forhold, at mange Menneſker, der maafſee ikke med ſamme Klarhed kunne indſee, at en Standsning er nødvendig, blive utilfredſe, og vi tvinge derved Regjeringen til under vanskelige Forhold at gjøre ſig upopulair i større Kredſe. Det forekommer mig, at det er bedre, at Thinget paatager ſig dette ubehagelige Hverb, og jeg troer, det kan gjøre det med ſaamegen deſto større Sikkerhed, ſom der ikke er Fare for, at Thinget ſkulde gjøre ſig upopulairt. Thinget kan ſige Ja eller Nei i Modſætning til forſkjellige Duffer, og man vil ikke derfor paa det lægge en ſaadan Vebreibelſe, at det ſkulde kunne blive upopulairt. Jeg ſkal indſtrænke mig hertil med Henſyn til Grunden for mit Nei, naar Sagen foreligger til endelig Afſtemning, men dog tilføie, at jeg under en tidligere Forhandling har ſagt, at de finantſielle Betænkeliigheder, jeg havde, nærmefte hændte fra Betragtningen af de politiffe Forhold, vilde blive væſentligt formindſkede, om den Mand, der heri Landet, bør have det klareſte og bedſte Overblik over Situationen, med klare og tydelige Ord vilde ſige: „Jeg ønsker Jernbaneloven vedtagen; jeg har ingen Betænkeliighed derved.“ Paa dertil givne Anledning fra min Side ſvarede det ærede Medlem af Thinget og af Ministeriet, til hvem jeg ſigter, ganſke viſt i tydelige og klare Ord, men diſſe Ord vare kun tydelige hvert for ſig, men ſom Svar paa det Spørgsmaal, der blev rettet til ham, vare de i høi Grad tvetydige, og de have alſaa ikke kunnet

formindſke de Betænkeliigheder, jeg havde; men de ere endogſaa derved blevne forøgede; thi havde det ærede Medlem, hvis Stilling medfører, at han kan og bør ſee klarere end vi i de Forhold, hvortil jeg ſigter, ikke havt Betænkeliighed ved Sagen, vilde han have udtalt tydeligt, klart og utvetydigt; at han ønskede Loven vedtagen og havde ingen Betænkeliighed derved. Paa det ærede Medlems Ytringer og Ord lægger jeg ſaamegen Vægt, at jeg maafſee, ſelv uden Henſyn til de Betænkeliigheder, der hos mig finde Sted, vilde eſter en ſaadan Udtalelſe af ham have ſagt Ja til Loven; men naar Beſtaffenheden af hans Udtalelſer lægges til hvad jeg før antydede, er jeg bleven ſaameget mere beſtyrket i min Opfatteſe af den og ſkal med ſaſt Overbeviſning om at gjøre det Netſe ſige Nei, naar den endelige Votering finder Sted.

N. Sage: Det forekommer mig, at Tidspunktet netop nu er særdeles beleiligt til at ſlutte Contracter om Jernbaneanlæg, og det forekommer mig navnlig, at det i politiſt Henſeende vilde være klogeſt, at vi nu komme til ende med at afſlutte Contracten om denne Jernbane; jeg ſiger udtrykkelig, at Tidspunktet af politiſke Grunde er ønskelig dertil.

Kraiberg: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Veſen), ſom med ſtor Varme har opfordret os til at ſtemme mod alle de foreliggende Vædringsforſlag, fremſtillede for os den Tanke, at vi, ved at følge hans Raad, vilde komme til at deeltage i Vren for Gjennemførelſen af et ſtort og vigtigt Foretagende. Ligeſom den ærede næſtforegaaende Taler lægger jeg heller ikke Vægt derpaa; for min Tanke og for mit Sind ſtaaer i dette Dieblil Anſvaret, det ſtore Anſvar, ſom paahviler Enhver af os, idet vi tage Deel i Afgjørelſen af en Sag, der under alle Omſtændigheder og navnlig under de Forhold, hvori vort Fædreland for Dieblillet befinder ſig, er ſaa betydningfuld. Jeg hverken kan eller ſkal, hvad Sagen i denne Forſamling kan, udtale mig enten om Iybernes eller om det danſke Folks Stemning i denne Sag; denne Stemning har appeilet ſig igjennem de For-